

WRITTEN IN STONE

This shiur is sponsored by Aaron & Lillian Fuchs and Jason Fuchs in memory of Lillian's mother, Sylvia Glatter, Zelda bat Leah a"h, whose yahrtzeit is on 14 Elul.

1. DEVARIM 27:1-8 – THE TORAH SHOULD BE WRITTEN ON STONES

(א) וַיִּצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם לֵאמֹר שְׁמֹר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם : (ב) וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָךְ וְהִקְמַתְּ לָךְ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְשָׁדַתְּ אֹתָם בְּשֵׂיד : (ג) וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ : (ד) וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן תִּקְיְמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבָל וְשָׁדַתְּ אוֹתָם בְּשֵׂיד : (ה) וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹהֵיכֶם מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא תִגְיֵף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל : (ו) אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֵיכֶם וְהִעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַה' אֱלֹהֵיכֶם : (ז) וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם : (ח) וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב :

Moshe and the Elders of Israel commanded the people, saying, keep all of the mitzvas which I am commanding you today. And it shall be on the day on which you pass over the Jordan to the land which the Lord your God gives to you, you shall erect for yourselves great stones and coat them with plaster. And you shall write on them all the words of this Torah when you have passed over, in order that you shall go into the land which the Lord your God gives to you, a land flowing with milk and honey, as the Lord, the God of your forefathers, said to you. And it shall be when you have passed over this Jordan that you shall erect these stones which I am commanding you today on Mount Eival, and you shall coat them with plaster. And there, you shall build an altar to the Lord, your God, an altar of stones. You shall not wield any iron upon them. You shall build the altar of the Lord, your God, out of whole stones. And on it, you shall offer up burnt offerings to the Lord, your God. And you shall slaughter peace offerings, and you shall eat there, and you shall rejoice before the Lord, your God. And you shall write on the stones all the words of this Torah very clearly.

2. TUR HA'ARUCH – WAS THE WHOLE TORAH WRITTEN ON THESE STONES?

“You shall inscribe upon them all the words of this Torah.” Ibn Ezra writes, quoting Rabbeinu Saadya Gaon, that it was a list of the commandments that was inscribed on these stones, in a manner similar to the well-known work Halachot Gedolot, where the commandments are recorded in the form of a list of warnings of what to do and what not to do. The words באר היטב, normally understood to mean “in clearly comprehensible language”, in this context means “in clearly legible script” and does not refer to interpretation. Some commentaries claim that the entire text of the Torah was inscribed on these stones with careful attention given to the crowns on all the letters, and in addition the text was translated and inscribed in 70 languages. In which case, either the stones were extremely large, or a miracle occurred that enabled the scribes to accomplish this.

3. SHADAL – IT REFERS TO THE BLESSINGS AND CURSES

אולי כדעת רלב"ג בפירוש יהושע ח' שכל דברי התורה האמור כאן ושם הכוונה על הברכה והקללה כמפורש שם : אחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה.

Perhaps, as in the opinion of Ralbag in the commentary of Joshua 8, that “all the words of the Torah” mentioned here and there [in Joshua] refer to the blessings and the curses as explicitly stated there: “Then read all the words of the Torah the blessing and the curse.”

4. RAV ZVI SHIMON – PERHAPS THE WHOLE TORAH WAS INSCRIBED, THIS WAS VERY IMPORTANT

Rabbi [David Zvi Hoffman](#) (1843-1921) brings archaeological support to show that writing the whole Torah on stone is not such a far-fetched idea, and might not have required a miracle. The Code of Hammurabi (a code of law from the 18th century BCE authored by Hammurabi, king of Babylon) composed of 232 articles, an introduction and a conclusion, was inscribed on one large basalt rock in tiny letters. Therefore, in our particular case – in which the number of stones is not specified – it is entirely plausible to suggest that the whole Torah was inscribed on stone. According to the source cited by Ramban this “Torah rock” served as a prototype, an authoritative version of the Torah. In the biblical period, when texts were made by manually copying others, this type of master text was of great importance. The Torah text requires utmost precision. Every letter, and even every decoration of the letters is very important. In order to prevent corruption of the text and to ensure the preservation of the original version of the Torah, the Torah itself commanded the establishment of an authoritative text to be visible and accessible to all. This was the reason for the commandment to inscribe the Torah on stone and set it up in the heart of the country, on Mount Eval in Sh'chem.

5. OHR HACHAIM – ANOTHER POSSIBLE PURPOSE OF THIS COMMANDMENT

למען אשר תבא. ראב"ע פירוש אם החלות לשמור מצותיו וזו מצוה ראשונה וכו', ורמב"ן פירש לרמוז אל התורה וכו', ואין הכתוב מתיישב לבי הפירושים, ויש להעיר עוד אומרו כאשר דבר ה' אלהי אבותיך לך שלא היה צריך לומר תיבת לך אחר שאמר אשר תבא אל הארץ כאשר וגומר הדבר מובן שאליהם הוא הדבר. אכן כוונת הכתוב לפי שקדם מאמר משה לישראל כי ביאת הארץ לא בזכות ישראל כאומרו (לעיל ט, ה), לא בצדקתך וגוי' אלא ברשעת הגויים וגוי' ולמען הקים וגומר, לזה בא דברו כאן כי באמצעות המעשה האמור בענין תהיה ביאתם לארץ בזכות עצמם, וגזירת הכתוב היא תיבת לך האמור לבסוף, וזה שיעור הכתוב למען אשר תבא פירוש תהיה ביאתך לארץ אשר ה' אלהיך נותן לך כאשר וגוי' לך פירוש למען שאתה ראוי ולא תצטרך לזכות ברית אבות והבן.

“In order that you may enter the land, etc.” Rabbi Avraham ibn Ezra explains this to mean that when you commence observing His commandments, i.e. by inscribing the stones (and this is the first commandment), you will enter the Holy Land as a reward for this. Ramban understands the words: “in order that you will enter” as a commandment to inscribe the entire Torah on these stones at the time the Israelites would cross the Jordan [as opposed to Ibn Ezra who wrote that only the actual commandments were inscribed on these stones].

I do not believe that either one of these two explanations does justice to the plain meaning of our verse. Another thing we have to explain are the words **אלוקי אבותיך** לך – “as the Lord the God of your fathers has said to you.” The Torah should have written the word לך, to you, immediately after the words כאשר דבר ה', and there would have been no doubt about who had said this to the Israelites.

However, the Torah had to consider the fact that previously Moses had told the Israelites that the fact that they would enter the Holy Land was not due to their own merits, but as a consequence of the wickedness of the Canaanites residing there at that time. Another reason given by the Torah for the Israelites entering and taking possession of the land was the promise God had made to their forefathers Abraham, Isaac and Jacob. In view of all this, the Torah here had to state that fulfillment of a commandment would be a factor in the Israelites entering the Holy Land due to their own מצוה input. The positioning of the word לך at the end of the verse is an arbitrary decision by Moses, the author of our verse. The pattern of the whole pasuk should be understood as follows: "in order that your entry into the land which God your God gives you, in accordance with what He said to your forefathers, will be because you are entitled to by your own merit [because you carry out this commandment], so that you do not have to rely on the covenant God made with your ancestors."

6. CHIBBAH YETEIRA (R. YEHUDA HENKIN) – WRITING DOWN TORAH SHE'BA'AL PEH

וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך. כבר נאמר ביום אשר **תעברו** את הירדן, אלא רומז לתורה שבעל פה שעתידיה ליכתב אף על פי שדברים שבעל פה אי אתה רשאי לכתבם, כי עת לעשות לה' הפרו תורתך, וזהו בעברך בעבירה. פרוש אחר, כשתעברו את הירדן כתבו תורה שבעל פה על האבנים כמצוה לשעה ולא לדורות, וזהו באר היטב כי אי אפשר לבאר את התורה שבכתב בלי התורה שבעל פה. וזהו **ויצו משה וזקני ישראל** כי היתה הוראת שעה מצדם, והטעם היה כדי שלא תשתכח תורה שבעל פה עם פטירתו של משה וטלטול הכיבוש, וכמו שאמרו במסכת תמורה (טז) שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה עכ"ל.

7. SHEM MISHMUEL – TWO ASPECTS OF THE SOUL (R. HARVEY BELOVSKI TRANSLATION)

במצות כתיבת ספר התורה על האבנים ביום שעברו את הירדן יש להתבונן, דהנה מצות כתיבת ס"ת ליחיד ולמלך הוא על קלף וגויל הבא מבעלי חיים, ונשתנה מצוה זאת לכתוב על אבנים שהם דוממין, ונראה שרמז יש בדבר כי ענין כתיבת ס"ת אמר כ"ק אבי אדומ"ר זצלה"ה שהוא רמז למען יקבעו דברי תורה בלב האדם כענין כתבם על לוח לבך עכ"ל, והנה הקלף צריך עיבוד ואם כתב על קלף שאינו מעובד פסול, וזה רמז שאין דברי תורה נתפסין בלב האדם טרם נפסקה הזוהמא ממנו, אך איך תפסק הזוהמא מלב האדם טרם יתפסו בו דברי תורה, כי בלי תורה בלתי אפשר שתפסק הזוהמא מיני, ובזוה"ק לא אתדכי בר נש אלא במילי דאורייתא: אך הנה בלב איש הישראלי נמצאין שתי בחינות, היינו נקודה הפנימית שבלב שנקראת בתולה ואיש לא ידעה והיא משומרת ממגע נכרי ושם משכן נפש אלקית, ובח"י השנית היא החיצונית שבלב שהיא כמו חומר היולי מוכנת לקבל כל הצורות, ובח"י הזאת צריכה עיבוד שתפסק הזוהמא ממנה שתהא ראוי לקבל קדושה אלקית, ועיבוד זה הוא ע"י לימוד ועסק התורה ומצות"י שנתחזקה הנקודה הפנימית עד שמתפשטת ממנה הארה לבח"י החיצונית שבלב לזככה ולטהרה, אבל שתתפוס התורה בבח"י החיצונית שבלב טרם הטהרה והזדככה בלתי אפשר, והעסק התורה בראשונה נתפס רק בפנימיות שבלב, וזה דברי הזוה"ק לא אתדכי בר נש אלא במילי דאורייתא, ואח"כ שנזדככה גם בח"י חיצונית שבלב אז היא ראוי לקבל בעצמה דברי תורה, וע"ז נאמר כתבם על לוח לבך, כעין כתיבת ס"ת על קלף המעובד שפסקה זוהמא מיני, ולפי"ז קלף המעובד רומז לחיצונית הלב שכמו שקלף שמיצאו מבעלי חיים בעלי שינוי ותמורה, ויש בו זוהמא, וראוי להפסק ממנו הזוהמא ע"י עיבוד, כן היא חיצונית שבלב שהיא כעין חומר היולי כנ"ל, אבל לנקודה הפנימית שבלב שבלתי אפשר להתקלקל ואין בה זוהמא מצד עצמה לזו רומזין האבנים, ולזה באה המצוה אשר בראשית בואם לארץ ביום אשר יעברו את הירדן יכתבו את התורה על האבנים כנ"ל, רומזת למה שהאדם בראשית מעשיו יתפסו דברי תורה בנקודה הפנימית שבלב, אף שעדיין אין נתפסים בבח"י חיצונית:

Let us consider this most unusual mitzvah, the writing of a Torah not in the normal manner, but instead on stones. It is noteworthy that the normal material on which the text of the Torah is written is parchment, the skin of a kosher beast, which comes from the animal kingdom, whereas on this occasion it was to be written on stone, an inanimate substance. This fundamental difference holds the key to understanding the purpose of this one-time mitzvah, which was performed as klal Yisrael entered the land. My holy father noted that the whole function of writing a sefer Torah is to fix the ideas contained therein firmly in the heart of the writer. This is expressed by the following verse: כָּתְבֵם עַל לִיחַ לִבְךָ – "write them upon the tablet of your heart." (Mishlei 3:3)

The parchment which is used for a Sefer Torah is certainly intended to reflect this great aim. The skin of the animal must first be treated before writing can begin. If untreated skin is used, the whole exercise is futile, as the writing is invalid. This symbolizes the fact that one needs preparation before Torah can be effectively received. Just as the skin needs refining before the writing can be valid, so too, one needs to take steps to remove any traces of personal defilement before beginning one's Torah development. The problem with this is that it is Torah study itself which enables the person to overcome any intrinsic character defects [as it says in the Zohar] 'Come and see! No man is ever purified except with the words of Torah.' (Zohar HaKadosh 3:80b) How, then, can this vicious circle be broken? It seems that to achieve purification one needs Torah, but to learn Torah requires prior purification!

Actually, we can resolve this difficulty by suggesting that there are two distinct facets to the Jewish heart. The deepest and most fundamental aspect is the seat of the Divine soul; this cannot be defiled and is impervious to alien forces. The second, more external manifestation of the Jewish heart is much more impressionable; it is able to receive influence from the outside. This means that while it can receive good influences, it can also be defiled by bad influences. It is this secondary aspect which one is instructed to purify. This purification will enable it to accept and retain Torah knowledge and ideals.

The way this works is absolutely clear. The inner aspect of the heart is always capable of instigating a program of Torah study and mitzvah observance. By stimulating this inner, Godly element, one will enable its influence to spread to the more coarse, outer manifestation, which will have a cleansing and purifying effect. Once this stage has been reached, even the secondary aspect of the heart will be ready to receive the Torah. Without this prior purification, nothing positive will result.

It is the first stage to which the Zohar refers, in which the inner core of the Jew grasps the Torah and allows it to spread to the rest of the personality. The second step is similar to the writing of a Sefer Torah, in which the skin is prepared before the writing commences. The Zohar hints at the outer part of the personality, which must first be prepared before it can successfully receive the Torah. This is hinted at by the very requirement to write a Sefer Torah on parchment, the product of an animal. The animal world is subject to change. The passage of time affects the animal, and the processes of nature ensure that after a certain period the animal's cells are replenished. This symbolizes the outer part of the heart, which is also subject to change, for through the influence of the inner, non-defilable part, it can be improved and sanctified. However, the inner, intrinsically holy part of the personality is unchanging and unchangeable. As such, it is represented by stone, which is the least changing entity in the creation.

When the Jewish nation was about to enter Eretz Yisrael, they were making a new start in a new land. They needed a tangible reminder of the correct way in which to begin their service of God. So God required them to erect stones and write the text of the Torah upon them. This indicates that the first element of Divine service comes from the innermost, unchanging part of the personality. They were to try to arouse the holy attachment to Torah which lay deep within them and allow it to pervade and purify the rest of their personalities.